19/06/2019

Μέγας Βασίλειος: “Οδηγός μας στην εδώ ζωή είναι η Αγία Γραφή”

/ Γνώμες

Άγιος Βασίλειος ο Μέγας-Λόγος προς τους νέους

Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ θεωροῦμε ἐντελῶς ἀσήμαντο πρᾶγμα τὴν ἐδῶ κάτω ἀνθρώπινη ζωή. Δὲν λογαριάζουμε καὶ δὲν λέμε καλὸ ὅ,τι μᾶς ἐξυπηρετεῖ σ᾽ αὐτὴ μονάχα τὴ ζωή. Τὴν ἔνδοξη καταγωγή, τὴν εὐρωστία τοῦ κορμιοῦ, τὴ σωματικὴ καλλονή, τὸ ὡραῖο ἀνάστημα, τὶς τιμὲς ποὺ δίνουν οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμα καὶ τὸ βασιλικὸ ἀξίωμα κι ὁτιδήποτε ἄλλο προσφέρει ὁ παρὼν κόσμος, δὲν θὰ τὰ θαρροῦμε μεγάλα καὶ ζηλευτὰ πράγματα. Δὲν μᾶς κάνουν ἐντύπωση ὅσοι τὰ ἔχουν.

Οἱ δικές μας ἐλπίδες πᾶνε πολὺ μακρύτερα. Οἱ πράξεις μας εἶναι μιὰ προετοιμασία γιὰ κάποιαν ἄλλη ζωή. Ἀκριβῶς, λοιπόν, ὅσα μᾶς χρειάζονται γι᾽ αὐτὴ τὴν ἄλλη ζωή, αὐτὰ ἀγαπᾶμε, αὐτὰ λαχταρᾶμε, περιφρονώντας ὅσα δὲν φθάνουν ὡς ἐκεῖ. Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἄλλη ζωή; Ποῦ καὶ πῶς θὰ τὴ ζήσουμε; Αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι ἀνώτερο τῆς τωρινῆς ἀφορμῆς, γιὰ νὰ τὸ περιγράψω. Καὶ σεῖς, ἐξ ἄλλου, δὲν ἔχετε ἀκόμη ὅλη τὴν ὡριμότητα, γιὰ νὰ ἀφομοιώσετε τὴν περιγραφή του. Θὰ σᾶς δώσω ὅμως ἕνα σκιαγράφημά του, ποὺ θὰ σᾶς εἶναι ἀρκετό. Ἂς πάρουμε ἀπὸ τὴ

μιὰ μεριὰ ὅλη τὴν εὐτυχία, ποὺ σωρεύθηκε στὸν κόσμο αὐτὸν ἐδῶ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα του. Ὅλη, λοιπόν, αὐτὴ ἡ γήινη εὐτυχία δὲν φθάνει οὔτε τὸ μικρότερο ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄλλης ζωῆς. Ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι τόσο κατώτερα ἀπὸ τὸ ἐλάχιστο ἀνάμεσα σ᾽ ἐκεῖνα τὰ ἀγαθά, ὅσο κατώτερα εἶναι ἡ σκιὰ καὶ τὸ ὄνειρο ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ἤ, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω ἕνα πιὸ συνηθισμένο παράδειγμα, ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς δυὸ ζωές, γιὰ τὶς ὁποῖες μιλᾶμε, εἶναι ὅσο κι ἡ διαφορὰ σὲ ἀξία ἀνάμεσα στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα.

Ὁδηγός μας στὴν ἐδῶ κάτω ζωὴ εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή, ποὺ ἡ γλώσσα της ἔχει πολὺ μυστήριο. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀκόμα μικρὴ ἡλικία, εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ καταλαβαίνει τὴ βαθιά της σημασία. Τί κάνει, λοιπόν; Προγυμνάζεται μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σὲ ἄλλα κείμενα, ὄχι ἐντελῶς ξένα, ποὺ μοιάζουν μὲ καθρέφτες καὶ σκιές. Συμβαίνει δηλαδὴ ὅ,τι καὶ στὸν στρατό. Οἱ στρατιῶτες ἀποκτοῦν τὴν πολεμικὴ πείρα πρῶτα μὲ τὶς κινήσεις τῶν γυμνασίων, ποὺ εἶναι ἕνα εἶδος παιχνίδι. Ὕστερα, γνωρίζουν τὸν ἀληθινὸ πόλεμο. Ἔχουμε κι ἐμεῖς μπροστά μας μιὰ μάχη. Τὴ μεγαλύτερη ἀπ᾽ ὅλες. Γιὰ νὰ ἑτοιμασθοῦμε, πρέπει νὰ γυμνασθοῦμε, νὰ κοπιάσουμε. Πῶς θὰ γίνει αὐτὴ ἡ προγύμναση; Μὲ τὸ νὰ γνωρίσουμε καλὰ τοὺς ποιητές, τοὺς πεζογράφους, τοὺς ρήτορες κι ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ θὰ μᾶς προσφέρουν κάτι γιὰ νὰ δυναμώσουμε τὴν ψυχή μας. Θυμηθῆτε τί κάνουν τὰ βαφεῖα. Πρῶτα ἑτοιμάζουν μὲ διάφορους τρόπους τὸ ὕφασμα ποὺ θὰ βάψουν. Καὶ μονάχα ἀφοῦ γίνει αὐτὴ ἡ προεργασία, τότε παίρνουν καὶ μεταχειρίζονται τὸ κόκκινο ἢ ἄλλο χρῶμα γιὰ νὰ κάνουν τὸ βάψιμο. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ γίνεται καὶ σὲ μᾶς. Πρῶτα θὰ ἑτοιμάσουμε τὴ συνείδησή μας μὲ τὴν κοσμικὴ σοφία κι ὕστερα θ᾽ ἀκούσουμε τὰ ἱερὰ καὶ βαθιὰ νοήματα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Πρῶτα θὰ συνηθίσουμε νὰ βλέπουμε τὸν ἥλιο μέσα στὸ νερὸ κι ὕστερα θ᾽ ἀτενίσουμε τὸν ἴδιο τὸν ἥλιο.